Пам'ятайте про Україну!

СВОБОДА SVOBODA

УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК — UKRAINIAN DAILY

Редакція і Адміністрація: "Svoboda", 30 Montgomery St. Jersey City, N.J. 07302
Телефони: (201) 434-0237, (201) 434-0807; з Ню Йорку (212) 227-4125
УНСоюз (201) 451-2200; з Ню Йорку (212) 227-5250

РІК LXXXIX. Ч. 172. ДЖЕРЗІ СИТІ і НЮ ЙОРК, СУБОТА, 11-го ВЕРЕСНЯ 1982 ЦЕНТІВ 25 CENTS JERSEY CITY and NEW YORK, SATURDAY, SEPTEMBER 11, 1982 No. 172. VOL. LXXXIX

В Ню Йорку вшанують д-ра Р. Осінчука

Ню Йорк, Н.Й. — В неділю, 19-го вересня ц.р., в Українському Народному Домі при 140-142 Друга авеню відбудеться ювілейна зустріч з вечерою на пошану видатного українського лікаря, дійсного члена НТШ і УВАН, громадсько-політичного і патріярхального діяча д-ра Романа Осінчука з нагоди його 80-ліття.

Зустріч організують: Наукове Товариство ім. Шевченка в Америці, Українське Лікарське Товариство Північної Америки, метрополій Ню Йорк-Ню Джерзі і Українське Патріярхальне Товариство. О год. 4:30 по полудні — коктейл, 5:30 — вечеря.

Д-р Роман Осінчук

Організатори не диспонують усіми потрібними адресами і тому просять усіх тих осіб, які не отримали індивідуального запрошення на ювілейну зустріч д-ра Р. Осінчука, зголоситися якнайскорше до української крамниці Арка — 48 Схід 7-ма вулиця, тел. (212) 473-3550; вступ 15 дол. від особи, 25 від подружжя.

Ювілят д-р Р. Осінчук народився в 1902 році на Збаражчині. У роках 1934-1944 працював лікарем у Львові, був активним членом Українського Лікарського та Українського Гігієнічного Товариств, редактором популярного місячника „Народне здоровля", з другої половини 1941 року — директором медичного інституту у Львові, в 1942-44 — доцентом внутрішньої медицини у Державно-медичному інституті. Від 1944 року перебуває на еміграції, спершу в Західній Німеччині, а тепер у ЗСА. Тут він був основником і першим головою Українського Лікарського Товариства Північної Америки та першим редактором його пресового органу „Лікарського Вісника", активним діячем і членом управ цілого ряду суспільно-громадських організацій, зокрема Спілки Українських Журналістів Америки, та довголітнім співробітником щоденника „Свобода".

Крім своєї лікарської практики ювілят знаходив час і охоту до праці різних організаціях і товариствах, активно активізуючись в останніх роках в Українському Патріярхальному Товаристві.

Враховуючи заслуги д-ра Р. Осінчука перед українським народом і українською діяспоральною громадою, організатори надіються, що українське громадянство візьме масову участь в цій ювілейній зустрічі.

Українець відповідає на лист у „Ню Йорк Таймсі"

Ню Йорк, Н.Й. — Інструктор політичних наук з Нюйоркського університету Володимир Зарицький зареагував на вміщений 30-го серпня лист до редакції „Ню Йорк Таймсу" пера Джорджа М. Реймонда „Альтернатива до Палестинської державности" таким же листом, що був теж поміщений в цьому ж часописі з четверга, 9-го вересня. Автора листа, українця, стурбувала мимоходом висловлена фраза в листі Дж. Реймонда про те, що сепаратизм українців розглядається забавно-здивовано, або — іншими словами — з певною дозою „веселости". Цій фразі дав відсіч В. Зарицький у своєму „листі до редактора", текст якого подається внизу в перекладі на українську мову:

МОСКВА НЕ ТІШИТЬСЯ УКРАЇНСЬКИМ СЕПАРАТИЗМОМ

В одному пункті свого листа з 30-го серпня, „Альтернатива до Палестинської державности", Джордж М. Реймонд впевняє, що світ дивиться на український сепаратизм в Совєтському Союзі з розвагою і здивуванням (амюзмент). Очевидно, пан Реймонд хіба гадає, що росіяни живуть на Марсі, бо ж на протязі історії вони сприймали український сепаратизм як хочете, але не з розвагою наставленням.

Страх перед українськими національними аспіраціями постійно гнав росіян до стосування крайніх міроприємств. Мільйони українців були вимирені (штучним) голодом у 30-их роках. Ще більше мільйонів людей були кинуті до ганебних ГУЛагів у 40-их і 50-их роках. До цього дня українські дисиденти дістають неспівмірно тяжкі вироки, ніж інші критики режиму. Якщо є щось потішне у цьому всьому, то хіба ігнорація пана Реймонда.

Бегін готовий до приспішених виборів

Єрусалим, Ізраїль. — Прем'єр-міністер ізраїльського уряду Менахем Бегін, діставши підтримку у парляменті (кнесеті) своєї політики, зокрема його постави до американської пропозиції розв'язки проблеми палестинців і встановлення для них окремої території із самоуправою, який він відкидає, зустрінувся з кореспондентами і заявив, що він готовий проголосити приспішені парляментарні вибори в Ізраїлі і перевести референдум у справі пропонованої президентом Рональдом Регеном справи.

Як відомо, ізраїльський парлямент відкинув більшістю голосів (50 на 36) плян Президента ЗСА, а сам Бегін і його найближчі співробітники, зокрема міністер закордонних справ Їцак Шамір і міністер оборони Аріель Шарон заявили, що право побережжя ріки Йордану і Газа являються від давна інтегральною частиною території Ізраїля і від цього ізраїльський нарід ніколи не відступить. Сам Бегін заявив на бурхливому засіданні парляменту, що західне побережжя Йордану служитиме для поселень ізраїльців „на всі часи". При тому він висловив готовість приспішити парляментарні вибори на два і пів року скоріше, тобто відбути їх вже в 1983 році в червні, щоб таким чином дати можливість ізраїльському народові сказати своє слово. Політичні спостерігачі думають, що успіхи Бегіна у парляменті були причиною цієї заяви, бо сам Бегін і його Лікуд коаліція думає, що під теперішню пору великих мілітарних успіхів у Ливані їхній блок переміг би опозиційні партії великою більшістю голосів і тим самим запевнив би собі тривалу більшість у парляменті. Сьогодні цей блок розпоряджає тільки чотирма голосами більшости і такий стан ніяк не вдовольняє теперішнього прем'єра.

Дуже гостро критикував Бегіна опозиційні партії, які підтримують плян президента Р. Регена. Перед парляментом відбулася демонстрація прихильників миру, зорганізована емеритованими старшинами армії, які носили плякати з написами: „Не треба більше війни", „Припиніть поселення ізраїльців на чужій території". Кореспонденти інформують, що демонстрантів було мало, а сама програма демонстрації була дуже невиразна. Ходять неперевірені чутки, що цю демонстрацію нібито мали зорганізувати опозиційні до Бегіна політичні партії.

Вмішчені ізраїльські воєнні літаки знищили ракетні гнізда сирійців в долині Бекаа в Ливані. Радіо в Дамаску повідомило, що ізраїльські військові частини роблять засідку на сирійських вояків і обстрілюють їхні позиції. У Вашінгтоні речник Адміністрації висловив стурбовання Уряду ЗСА новим воєнним випадком на Близькому Сході, який може причинитися до нових ускладнень, а може навіть війни, спочатку між Сирією й Ізраїлем, а потім з іншими арабськими державами.

УКРАЇНСЬКИЙ ДЕНЬ В КЕРГОНКСОНІ

Кергонксон, Н.Й. — Третій з черги Український День заходом Громадського Комітету Кергонксону і околиці відбудеться тут у неділю, 19-го вересня, о год. 1-ій по полудні.

Різноманітна програма включає виступи танцювальних і вокальних ансамблів, мистецькі виставки та показ писання писанок. Вступ від дорослих осіб — 1 доляр від особи. Діти — вступ вільний.

КОНФЕРЕНЦІЯ У ФЕЗ ОБ'ЄДНАЛА АРАБІВ

Фез, Марокко. — Голови арабських країн, членів Арабської Ліґи, які зібралися сюди, до цього марокканського міста, на кількаденні наради, що розпочалися в понеділок 6-го вересня, прийшли до згоди щодо мирових плянів Близького Сходу.

Як і очікувано, конференція Арабської Ліґи розглядала і плян тоді ще принца Фагда, а тепер короля Савдійської Арабії, з-перед року, і мировий плян президента Рональда Регена, проголошений у середу, 1-го вересня, і брались тут під увагу інші нові ідеї, що лягло в основу арабського спільного мирового пляну, що його схвалили 20 представників-членів з 22-ох усіх країн, членів цієї Ліґи. Згідно з висловлюваннями певних делеґатів на цю конференцію, арабські лідери, укладаючи цей плян, сподіваються дістати підтримку для нього в лідерів всього світу.

Згідно з неофіційним перекладом з арабської мови, пише „Ню Йорк Таймс" з п'ятниці 10-го вересня, плян випрацюваний протягом чотириденних нарад, має вісім точок. В пляні нема розв'язки, яку просила Сирія, — зняти з неї мандат тримати війська в Ливані, що вона робить вже від 1976 року, після того, як не можна було зупинити громадянської війни в Ливані поміж християнами, яких менщість, і мусульманами, яких більшість.

Нове в цьому пляні є те, що араби вперше в історії відносин поміж ними і Ізраїлем, хоч завуальовано, але висловилися про право держави Ізраїля на існування. Це зроблено в той спосіб, що у пляні є перша точка — гарантія недоторкальности кордонів кожної держави на Близькому Сході, з переліком всіх існуючих там країн, включно з Ізраїлем. Але плян також має пункти, з якими не погодиться Ізраїль, — висловлюється західня преса. Тут є вимога до військ Ізраїля відступити з усіх окупованих територій, що їх взято у війні 1967 року, в тому також із Гази і західнього побережжя Йордану, які вже анексовані Ізраїлем, як його „корінні землі". І є тут найважливіші для палестинців ухвали — створити для них окрему країну зі столицею у східньому Єрусалимі, як і ухвала визнати ПВО за репрезентанта і речника всіх палестинців. Існують здогади, що з цим пляном Арабська Ліґа вишле своїх посланців до столиць великих країн світу, маючи надію здобути їхню підтримку для свого пляну.

Цьогорічна конференція, в протилежність попереднім зборам Арабської Ліґи, продемонструвала арабську єдність, що є прямим наслідком нападу Ізраїля на Ливан. Так, наприклад, голови ворогуючих країн Іраку і Сирії, Саддам Гуссейн і Гафес аль-Асад, сиділи поруч за одним столом при обіді і програмі, розмовляючи поміж собою, і взагалі над конференцією, яка була проте суворо засекречена, панувала згода і єдиномислие. Для Ясіра Арафата, зокрема, який був своєрідним „солензатом" тут, були привіти, обійми і потиски рук, і на фотографіях та на зфільмованих кадрах він не випадково стояв завжди поміж королем Фагдом з Савдійської Арабії і Королем Гуссейном з Йорданії, що також не уникнуло ока західніх кореспондентів і чинників, що формують близькосхідню політику вільного світу.

ГЕЛЬСІНКСЬКА ГРУПА В МОСКВІ ЗЛІКВІДУВАЛАСЬ

Москва, СССР. — Єлена Боннер-Сахарова, член-основник Гельсінкської групи в Москві, заявила тут на пресовій конференції 8-го вересня ц.р., що недобитки цієї групи рішили припинити дальшу діяльність з уваги на арешти, засуди і ув'язнення її членів.

Є. Боннер, дружина Андрея Сахарова, якого заслали до міста Горького для цілковитої ізоляції від зовнішнього світу, передала західним кореспондентам „Документ 195", в якому сказано про ліквідацію групи.

З біля 20-ох членів Московської групи, 16 сидять тепер в тюрмах або в таборах примусової праці, а тільки три з них залишились на „волі", а саме: Є. Боннер-Сахарова, Софія В. Калістратова, 75-річний правник, проти якої ведеться тепер карне слідство, та Наум Мейман, фізик, якому заборонюють еміґрувати до Ізраїля.

Московська Гельсінкська група створилась в травні 1976 року, десять місяців після підписання Гельсінкських угод 33-ма европейськими урядами, як теж урядами ЗСА й Канади.

Визначними членами цієї групи, крім трьох згаданих, були: А. Сахаров, Юрій Ф. Орлов, Анатолій Б. Щаранський, Владімір Слепак, Віктор Нєкепєлов, Алєксандр Подрабінєк, Татяна Вєліканова, о. Гліб Якунін і інші.

Документ також згадує, що всі члени Гельсінкських груп в Україні, Вірменії, Грузії і Литві є також виарештувані та сидять по тюрмах і в таборах примусової праці.

Рух спротиву в СССР почався з процесом в 1966 році проти Андрея Сінявського й Юлія Даніеля та набрав на силі після совєтської інвазії Чехо-Словаччини в 1968 році.

Подаючи цю новинку з Москви, американський кореспондент пише, що поминмо ліквідації всіх Гельсінкських груп в СССР, рух спротиву буде існувати далі, бо існують течії, звернені проти репресій, яких Кремль не може знищити. Серед тих течій він називає національні рухи, релігійні групи, прихильників еміґрації, пацифістичні групи, молодь тощо.

У світі

У ПОЛІТИЧНОМУ СВІТІ поширюються поголоски, що лідери Совєтського Союзу хотіли б якось полагодити справу Афганістану, бо вони, мовляв, вже мають досить жорстокої партизанської війни, у якій гинуть сотні совєтських вояків. Шукають формули замирення, СССР хоче би тільки ґварації західного світу, зокрема З'єднаних Стейтів Америки і Пакистану, що в Кабулі існуватиме насаджений Москвою уряд, який нібито гарантував би інтегральність афганської території і співпрацю афганського народу із Совєтським Союзом. Нові підкріплення совєтської армії, які напливають до Афганістану в останніх днях, про що інформують дипломатичні станиці в Кабулі, не вказують на совєтські мирні інтенції, - кажуть західні політичні спостерігачі і дипломати.

МІНІСТЕР ОБОРОНИ ІЗРАЇЛЯ Аріель Шарон і міністер закордонних справ Їцак Шамір заявили, що З'єднані Стейти Америки повинні були скоріше вийти зі своєю мировою ініціятивою на Близькому Сході і не заскакувати Ізраїля у критичних хвилинах. „Якщо б ми були поінформовані з американським становищем раніше, ми ніколи не були б підписували договору у Кемп Дейвиді, бо Ізраїль не може погодитися на звільнення Гази і західного побережжя ріки Йордан", — заявили згадані ізраїльські політичні діячі. Вмішчені ізраїльський парлямент проголосував голосами 50 на 36 за відкинення американської пропозиції і тим самим підтримав становище прем'єр-міністра Менахема Бегіна.

ПРЕСОВЕ АҐЕНСТВО РОЙТЕРС інформує, що на підставі зізнань совєтського вояка, захопленого в полон афганістанськими повстанцями, совєтська армія в Афганістані продовжує вживати нервовий газ у боротьбі з визвольним рухом, а окремі частини зумисне поширюють серед повстанців різні хвороби, щоб і таким чином зменшувати їхній опір комуністичній владі насадженій Москвою в Кабулі. Молодий 19-річний совєтський вояк Анатолій М. Сахаров заявив, що совєтська армія вживає три різні види хемічної зброї, зокрема в боротьбі з повстанцями, які контролюють північну частину країни, тобто прикордонну полосу Афганістану, яка є важлива для Совєтського Союзу.

НАНДО ДАЛЛЯ ЧІЄЗА, син застреленого італійською мафією префекта поліції 62-річного генерала Альберта Далля Чієзи, обвинувачує за вбивство лідерів Християнсько-демократичної партії, які домагалися посиленої активности поліції, зокрема проти мафії в Сицилії. Справа активности мафії буде тепер обговорюватись на сесії парляменту і політичні спостерігачі кажуть, що парлямент напевно прийме нові, більш строгі виміри для поборювання мафії й інших терористичних груп. Син застреленого генерала заявив кореспондентам, що ані він, ані його родина не зацікавлені подробицями слідства, ані вбивцями.

ПОГОЛОСКИ ПРО МОЖЛИВІСТЬ зустрічі президента Рональда Регена з Леонідом І. Брежнєвим затихли і така зустріч, якщо вона взагалі відбудеться, може наступити не скоріше як в 1983 році, після виборів до Конґресу і притишення справи американського ембарґо на вивіз технології до Совєтського Союзу, потрібної для будови газопроводу із Сибіру до Західньої Европи. Політичні спостерігачі кажуть, що в теперішній ситуації спорів за газопровід, Близький Схід, посилену антиамериканську пропаганду Москви, така зустріч ледве чи принесла б будь-які користі. Крім того у Вашінгтоні беруть під увагу вік Брежнєва і можливий його відхід від активної політики.

ПРЕМ'ЄР-МІНІСТЕР ГРЕЦІЇ Андреас Папандреу заявив кореспондентам, що Туреччина розбудовує, при допомозі Пакистану, свою атомову індустрію і тому він не буде заскочений коли одного дня Туреччина випробовуватиме атомову бомбу. Розмовляючи пізніше з групою европейських парляментаристів, які перебувають тепер в Атенах, Папандреу відмітив, що намагання Туреччини випродукувати свою атомову бомбу є одинокою перешкодою для того, що він ще досі не виступив рішуче проти американських військових баз, на яких також знаходиться атомова зброя. Раніше Папандреу хотів пропонувати створення вільної від атомової зброї зони на Балканах.

Теофіль Лотоцький став визначним меценатом ФКУ

Кеймбридж, Масс. (ФКУ) — До невеличкої групи людей, яких Фонд Катедр Українознавства зве „Визначними меценатами", увійшов цими днями теж Теофіль Лотоцький з Клифтону, Н. Дж. Визначні меценати це ті, що пожертвували на розвиток студій україністики в Гарвардському університеті 10,000 (або більше) долярів. У списку тих людей - 29 прізвищ.

Т. Лотоцький, якій незабором святкуватиме своє 85-ліття, став 30-им визначним меценатом ФКУ. Вплачування пожертв до ФКУ розпочав з початком 1977 року і від того часу доповнює свої пожертви регулярно, часто й щедро все новими й новими вплатами, довівши суму всіх його вплат до 10,110 долярів.

Докладні дані про цю людину друкується в спеціяльному випуску під заголовком „Визначні Меценати ФКУ - воздержники української науки".

ГУБЕРНАТОР КАЛІФОРНІЇ Едмунд Дж. (Джеррі) Бравн змагається за сенаторське місце з посадником Сан Дієґо Пітом Вілсоном, але, хоч вибори є менше як за два місяці, Е. Дж. Бравнові ще треба буде багато попрацювати. Опитування виявляє тепер, що посадника Вілсона хочуть бачити сенатором 48 відсотків виборців, а Бравна — 37 відсотків.

ГЕНЕРАЛЬНИЙ СЕКРЕТАР ОБ'ЄДНАНИХ НАЦІЙ Гавіє Перез де Куеяр перестеріг державних мужів, що світ знаходиться на порозі анархії і що ОН є безсильні здержати цей процес, бо престиж цієї міжнародної організації катастрофально спадає з кожним роком. У своєму першому звідомленні про працю генерального секретаріяту ОН Куеяр закликав держави світу змінити свою наставу до Об'єднаних Націй і надати більше прав для Ради Безпеки, бо інакше мир у світі буде дуже загрожений.

НА СОЮЗІВЦІ ВІДБУЛИСЯ КРАЙОВІ ТЕНІСОВІ І ПЛАВАЦЬКІ ЗМАГАННЯ

Союзівка. — Андрій Чайковський (КЛК Гартфорд), 24-річний студент права третього року в Мишиґенському університеті, повернувся на Союзівку після двох років і закріпив за собою вдруге в історії змагань на Союзівці п'ятий раз примат групи чоловіків у 27-му з черги турнірі, який відбувся тут під час довгого вікенду з нагоди свята Дня Праці, від суботи до понеділка, 4-6-го вересня, в чудову, сонячну погоду.

В суботу, в басейні оселі, відбулися теж 26-ті з черги плавацькі змагання. Обидві спортові імпрези проходили за першенства Української Спортової Централі Америки і Канади (УСЦАК) та за нагороди УНСоюзу, а організатором їх був Карпатський Лещетарський Клюб. Цьогорічні змагання були присвячені 40-річчю Української Повстанської Армії.

А. Чайковський, який добився перемог чотири роки підряд в 1976-79 роках, поділяє п'ятикратний примат в групі чоловіків з Іваном Дурбаком. Цей останній не мі прибути на змагання.

У надзвичайно гарному, класичному фіналі А. Чайковський переміг 15-річного Данила Наґірного („Чорноморська Січ", Нюарк) вислідом 6-3, 2-6, 7-5, при чому Чайковський перевішив третій сет зломанням серви щойно в 11-ій грі. Як на це вказує вислід, Чайковський домінував у першому сеті, Наґірний — у другому, а в третьому, при майже однаковій техніці і силі удрів, тільки досвід і швидкість Чайковського переважили що одні з найкращих фінальних змагань в корисць переможця.

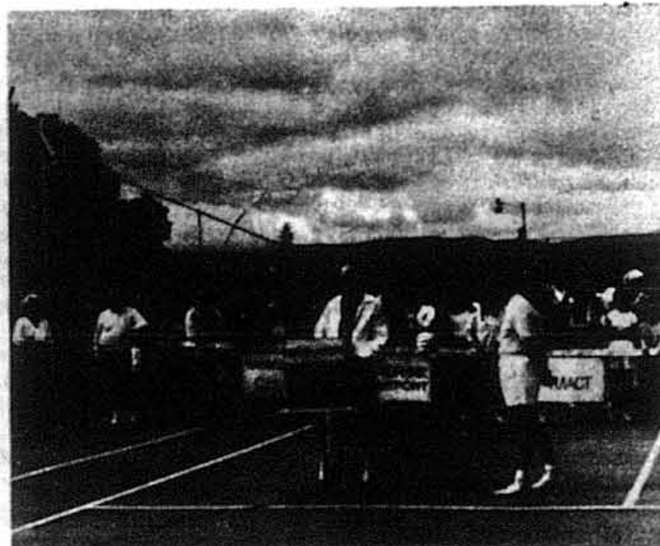
У півфіналах цієї групи, в якій стартувало 16 змагунів — чисельно менша, як в останніх роках, але якісно сильна, — А. Чайковський переміг Юрія Харука (Український Тенісовий Клюб, Чикаго), 6-3, 6-2, а Наґірний Юрія Гусаківського (КЛК Торонто) 6-0, 7-6, реваншуючись за програну в другій рунді минулорічного турніру. Вирівняність у цій групі показали вже четвертьфінальні змагання, в яких Чайковський переміг Данила Копача (УТК), 6-1, 6-1, Харук — Юрія Вальчука (КЛК Ню Йорк), 6-2, 6-0, Наґірний — Ігоря Ференцевича (КЛК, Ню Йорк), 6-1, 6-0, а Гусаківський Андрія Хархаліца (Пласт, Балтимор), 6-1, 6-2. У цій же групі вперше змагався 13-річний Ерик Матківський („Ч. Січ") і програв „з гонором" проти І. Ференцевича, 7-5, 6-2.

Здобувши чемпіонство в групі чоловіків, А. Чайковський, крім трофею УНСоюзу, який він отримав з рук головного предсідника д-ра Івана Флиса, вписав своє прізвище — друге після відсутнього Юрія Глови — на пропам'ятній чаші св. п. інж. Богдана (Дади) Рака. У цій групі бракувало цього року таких змагунів як Михайло Копач, Юрій Фалинський, Роман Ракочий, Роман Купчинський.

У групі жінок, 14-річна Таня Савчак („Тризуб", Філядельфія) пильнакратна чемпіонка в групах юначок, стала одною з наймолодших чемпіонок, добившися переконливої перемоги у фіналі над Оленкою Матківською („Ч. Січ"), 6-0, 6-0. У півфіналі цієї семичленної групи Т. Савчак перемогла Катрусю Таращук (Союзівка), 6-0, 6-2, а О. Матківська — колишню п'ятикратну чемпіонку Аннетку Каук (УТК) 6-2, 6-2.

У групі жінок 35 років і вище, третій рік підряд перше місце здобула Тамара Вишивана-Кеннон (Союзівка), перемагаючи у фіналі Анну Олексієнко („Черник", Дітройт) після довгих і завзятих змагань вислідом 6-0, 4-6, 7-5. У півфіналах Т. Вишивана-Кеннон перемогла Надію Матківську („Ч. Січ"), 6-3, 6-3, а А. Олексієнко — Мирославу Граб (КЛК, Ню Йорк), 6-1, 6-1. У цій групі 27-ий рік підряд стартувала Марія Душник, яка є єдиною учасницею всіх турнірів.

У групі старших сеньйорів (55 років і вище) свою програму минулого року до

(фота: Марта Коломиєць)

До змагунів і гостей під час відкриття змагань промовляє головний предсідник УНСоюзу д-р Іван Флис.

Андрій Чайковський (другий зліва) вписався в історію змагань, здобувши п'ятий раз примат в групі чоловіків. Він і Данило Наґірний отримали нагороди від д-ра Івана Флиса (зліва) і Володимира Кваса.

(Продовження на стор. 3)

СВОБОДА SVOBODA
УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY
FOUNDED 1893

Svoboda USPS (30-420 ISSN 0274-6964) is published daily except Sundays, Mondays, and holidays by the Ukrainian National Association, Inc. at 30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302.

Subscription: 1 year — $40.00, 6 months — $22.00, 3 months — $12.00. UNA members 65¢ a month. Change of address — $1.00. Make chek or money orders payable to "Svoboda".

Postmaster: Send address changes to:

"Svoboda" • P.O. Box 346 • Jersey City, N.J. 07303

Second Class Postage paid at Jersey City, N.J.

Передплата на рік $40.00, на півроку — $22.00, на 3 місяці — $12.00. Для членів УНСоюзу 65¢ місячно. За кожну зміну адреси — $1.00. Чеки і "money orders" виставляти на "Svoboda".

P.O. Box 346 Jersey City, N.J. 07303

Передвиборча обіцянка

У цьогорічних листопадових виборах вибиратимуть — за постановою Конституції — усю нижну палату Конґресу, Палату Репрезентантів, і третину сенаторів, губернаторів та різних інших носіїв влади в містах, стейтах і державі. Вже тепер іде передвиборча аґітація окремих кандидатів, вже тепер іде гра кандидатів і тих партій та середовищ, які їх підтримують. І знову розгортається в Америці прикметна всім американським виборам картина: кожний кандидат обіцює виборцям зорі з небес і кожний запевняє, що він кращий за свого суперника. І при всьому зберіганні в Америці засади ,,фер плей", зберігання своєрідного джентлменства у виборчому суперництві, передвиборча аґітація далеко не свобідна від грубої і неприємної демагогії.

Коли прислухуватися арґументам кандидатів, що в їхньому стейті чи їхньому повіті зле, то вони здебільшого кажуть правду. Ось, наприклад, у цьогорічних виборах мають вибрати також нового губернатора нюйоркського стейту, одного з найбільших і найважливіших в Америці з уваги на місто Ню Йорк, який є метрополією світу, осідком Об'єднаних Націй і головною атракцією для чужинецьких туристів. Теперішній губернатор, колишній конґресмен Гю Кейрі, гарний зовнішньою появою, але не може своїм форматом рівнятися з такими колишніми нюйоркськими губернаторами, як республіканці Дюї чи Нелсон Рокефеллер, або колишній демократичний губернатор Аверелл Гарриман. Найбільшу впертість і послідовність виявив Гю Кейрі у зголошуванні свого ,,вето" проти рішень стейтової асаблеї привернути в стейті Ню Йорку кари смерти.

Суперницькі кандидати на нового нюйоркського губернатора кажуть правду, що Ню Йорк опоганив себе своїм вуличним сміттям. Вони кажуть правду, що найпершою турботою нового губернатора повинна бути згідлива з новим посадником Ню Йорку боротьба проти злочинства. Вони мають рацію, що з Ню Йорку втікають великі корпорації, компанії і підприємства, бо тут найвищі податки з усіх міст Америки. І кожний з отих кандидатів обіцяє успішно поладнати всі ті проблеми і направити існуючі болячки, включно з відчищенням забруднених підземок. Знову ж демагогією пахне закид проти одного з кандидатів, теперішнього посадника Едварда Кача, що він ,,зрадив демократичні принципи" і став ,,реґеністом".

І подібне діється у всіх стейтах, де будуть у листопадових виборах вибирати нових конґресменів чи губернаторів. Ліцитація в обіцянках — це прикметна риса американських виборів. Відомо, що майстром у сипанні обіцянок був Джіммі Картер, який, як губернатор Джорджії, кандидував на президента проти Джералда Форда. Він приєднував собі великий промисл і світ фінансів, водночас світ робітництва, приєднував лібералів і консерватистів, обіцював чорним окремі привілеї і проголошував гасла милі для білих расистів. Переміг у публічній дебаті з Фордом, який здискредитував себе заявою, що ,,у Східній Европі нема совєтської домінації".

Проте щедра обіцянка дуже ризиковна й двосічна. Головною причиною прогри Джіммі Картера в його кандидуванні на другу каденцію був факт, що він не виконав багато даних у своїй попередній кампанії обіцянок. Обіцяти легко — дотримати трудно. До історії перейшла славетна промова до англійського народу Винстона Черчілла на початку Другої світової війни: ,,Нічого не обіцюю вам, крім поту, крови, і нужди". Щедра обіцянка йде завжди впарі з демагогією. А демагогія діє тільки на дуже коротку віддаль. За найбільшу прикмету президента Реґена вважають його обережність у з'ясовуванні ситуації надмірним оптимізмом та змальовуванні її рожевими кольорами. Він закликає до терпеливости і перестерігає, що не можна за рік-два направити лихо, заподіяне десятком років. Реґен не нахваляється мілітарною потугою Америки, тільки твердить, що за останніх десять років американські президенти і Конґреси занедбали стан збройних сил і допустили до переваги Совєтського Союзу. Він вперто тримається своєї непопулярної економічної програми — скорочування позицій бюджету, але не є доктринером, тільки реалістом-прагматиком, який іде на компроміси з опозицією у Конґресі. І це людям подобається.

Як у державі — так і в суспільстві і так само в родині треба обіцювати тільки те, що можна здійснити. І треба оминати легкодушні обіцянки, бо невиконання обіцянки компромітує людину, яка обіцяла і обіцянки не дотримала. У приватному житті це можна вибачити, у державному — це мститься.

ПЕРША СТУДІЯ ПРО федеральну допомогу для потребуючих студентів вищих шкіл, проведена д-ром Джекобом Стемпеном у Вісканзинському університеті, начебто містить в собі докази, що студенти ці без федеральної допомоги не могли б відвідувати коледжів і університетів. У публічних вищих школах є 2,2 мільйона студентів, або 23 відсотка всіх студентів у публічних коледжах і університетах, які сполягають на федеральну допомогу для оплати навчання й утримання. З них лише одна третина себе сама частково утримує, а дві третини дістають деяку допомогу з дому. В Америці є 926 публічних дворічних коледжів, 454 публічних чотирирічних коледжів і 95 публічних університетів. Студію переведено для того, щоб довести Урядові потребу і далі нести фінансову допомогу потребуючим студентам, а Уряд уважає, що ця допомога, тому що її платять платники податку, має бути зменшена, якщо має бути зменшений бюджет Уряду.

Анатоль Камінський

„СОЛІДАРНІСТЬ" У ПОШУКАХ ВИЗВОЛЬНОЇ СТРАТЕГІЇ

II

До речі, Буяк сумнівається, чи взагалі ,,Солідарности" вдасться примусити режим сісти за спільним столом з нею і католицьким костьолом, а зокрема він не годиться із тим, ,,що централізована підземна організація, загрозою генерального страйку чи удару по осередках влади, викличе достатньо сильний натиск на прихильників компромісу в урядових колах, щоб їх змусити до дії на користь порозуміння" з народом. Він вважає, що якраз ,,така загроза з'єднає лише урядовий табір у акції, спрямований на цілковите розбиття руху" і водночас збільшить шанси на пряму російську інтервенцію. Отже: не підготова до вибуху, але скріплення тиску на режим за всякої кризової ситуації і створення передумов для їх перетривання та затяжної, позиційної війни. А вона має опертись на ,,поодинокі групи і середовища, які мусять збудувати механізм опору проти монополістичних дій влади у різних ділянках життя". ,,Завдяки існуванню так масової організації як 'Солідарність', а також завдяки діяльности незалежних селянських, ремісничих, студентських союзів, цей опір може стати так загальним (масовим), що створить шанси збудувати незалежні від влади структури суспільного життя". Він доволі точно визначає різні роди діяльности ,,підземного суспільства: боротьба за права робітників і підвишку заробітних платень на заводах і фабриках, зорганізування суспільної опіки, добре наладнана видавнича діяльність, розбудова освітніх і наукових центрів тощо. І він підкреслює, що ,,це не є шлях швидких і ефективних успіхів, але довгої затяжної праці, яка вимагатиме активности значної частини суспільства".

Буяк постійно перестерігає перед небезпекою зведення руху опору до вузького терроризму. Ці свої пересторогі він повторив недавно у тій самій газеті з 3-го червня ц. р., заявляючись виразно за стосуванням ,,еволюційних" засобів боротьби. Він пише, що ,,підставовою засадою 'Солідарности' було і є стосування мирних засобів". ,,Ми є противниками всякого насилля, вуличних зударів, боївок, актів терору, збройних організацій і не беремо за них відповідальности". ,,Влада хоче, щоб суспільство відповіло на ґвалт актами ґвалту. Це доказують брутальні атаки ЗОМО на спонтанні 3-травневі демонстрації, інспірування постання тайних збройних організацій в академічному середовищі, зведення ЗОМО-ом скриньок з понімецькою зброєю до Варшави... Ціль такого поступування може бути тільки одна: акти збройної відплати з боку суспільства мають послужити претекстом для остаточної розправи з всякими незалежними осередками... Така ситуація вимагає від нас усіх найвищої відваги й політичної мудрости."

Водночас, однак, це не означає, що в концепції Буяка немає взагалі місця на підземні політичні центри. Навпаки, вони у нього мають існувати і діяти, але без того, щоб творити одну централізовану організацію, з одним центром. Це, до речі, і викликало закид з боку Куроня, що, мовляв, якщо існує небезпека інфільтрації для одної централізованої організації, то така ж загроза існує і по відношенні кількох різних організацій. У ,,Тиґоднiку Мазовше" з 12-го травня ц. р. він пише, наприклад, що ,,постання кількох центральних осередків, крім неухоронених конфліктів, витворює вимріяні умови для провокації".

У своїй ,,Третій можливості" Віктор Кулєрскі пробує найти посередній варіянт боротьби між Куронем і Буяком, але, властиво, в основному, його погляди покриваються радше з концептуванням Буяка. Він пише, що всупереч ,,альтернативі: компроміс, або революція", що її заступає Куронь, ,,існує ще третя можливість повільний розклад системи і поступові зміни, які ведуть до привернення впливу суспільства на свою долю". Він вважає, що ,,в умовах модерної поліційної держави, огородженої такими ж подібними системами і, як вони, контрольованої сусідньою великопотугою, не є можливою діяльність масової конспіративної організації..." ,,Її утворення грозить передвчасним вибухом, або розбиттям, отже програною, на яку не можемо собі позволити. Тому тільки релятивно вузька група людей може ризикувати зорганізуванням зрубу (центрального осередку) щонайвище — регіональних осередків". На його думку, треба перш усього концентруватися на розбудові масового ,,підземного суспільства", наверствуванням якого, у відповідних критичних умовинах, стане та, чи та центральна підпільна організація, яка тоді і створила б своєрідну ,,підпільну державу". Але заки до цього дійде, ,,підземне суспільство повинно бути незалежним і повинно уникати пов'язань із спеціялізованою структурою".

Подібно, інший автор, який підписується А. М. і перебуває у Бялоленці, шукаючи синтези між Куронем і Буяком, пише, що ,,підпілля є сьогодні доконаним фактом... іншого вибору не маємо. За нас цього вибору доконав Ярузельскі". Щодо характеру цього підпілля, чи як він називає ,,підземелля", то воно не повинно бути ,,підпільною державою, диспонуючою народним урядом, парляментом і мілітарною силою", а лише загальною ,,демократичною репрезен-

(Продовження на ст. 3)

НА МИСТЕЦЬКІ ТЕМИ

„Енвіронментальна виставка" в Трентоні

Заманений гарною (як звичайно), фахово й з любов'ю написаною статтею ,,Аркадія Оленська-Петришин матиме індивідуальну виставку в Стейтовому музеї", що була надрукована в ч. 131 щоденника, з датою 15-го липня, ц. р., в одну гарячу й вологу серпневу неділю пішли ми з дружиною оглянути цю інтригуючу своїм наголовком виставку.

Стейтовий музей, положений при 205 Вест Ст. (повна адреса для зацікавлених в майбутньому: New Jersey State Museum, 205 West State St. CN-530 : Trenton, N. J. 08625-0530)серед комплексу нових великих і модерних будинків стейтової адміністрації, з чудовою панорамою на русло Делавер ріки, повздовж надбережного шляху ч. 29 (Джан Фіч Парквей), з мальовничими мостами понад річкою, що сполучують нюджерзький і пенсильванійський стейти, — відомий місцевим українцям з постійних, часами дуже цікавих виставок та хоч і рідких — українських концертових імпрез, які тут вряди-годи влаштовують місцеві українські установи. Триповерховий будинок музею разом з Плянетаріюмом, який приміщує одноразово 150 глядачів, й окреме приміщення з 416 сидячими місцями, де відбуваються концерти, різні покази, висвітлювання фільмів й доповіді, побудований за зразками сучасної модерної архітектури в 1965 році. Сам музей існує від 1836 року. ,,Удержавлений стейтовою леґіслятурою у 1890 році музей належить до найкращих такого роду установ у нашому стейті та чи й не на всьому сусільному побережжі ЗСА. Отож велика честь зустріла нашу мисткиню: признання й похвали для неї шляхом критичних нотаток в місцевій і стейтовій американській пресі, про що вже були короткі згадки в ,,Свободі" й ,,Юкрейнієн Віклі".

На виставці, що розташована в найкращій частині музею, де багато простору, світла й затишного спокою, показано 18 великих розмірів олійних полотен (найменша картина: 26 х36 інчів!) з ,,енвіроментальною" "довкільною"тематикою — кактуси, квіти, дерева, городи і сади з квітами, тощо. В чепурному й добре зредаґованому каталозі виставки, що його можна було набути ціною двох долярів, та в ,,Музейних вістях" (News New Jersey State Museum),знаменито редаґованому двотижневику, пресовому органі Музею,— його можна кожному заінтересованому замовити даром на вище поданій адресі, — крім доброї фахової інформації про творчість артистки-малярки і графіка Аркадії Оленської-Петришин, пера куратора мистецького відділу музею Жолтана Букі, одної кольорової й трьох чорно-білих фотовідбиток картин, є поданий точний ,,куррікулюм" мисткині, в якому слова ,,Україна", ,,український" — це не лише декоративні фрази, як це на жаль, густо-часто подибуємо на інших такого роду виставках, на яких деякі наші мистці, не знати чому, ,,завуальовують" своє національне походження. І хоча б тільки за це нашій малярці, графікові, викладачеві малярства в Гантерському й Даглас коледжах та членові редакції місячника ,,Сучасність", пані Аркадії (про що читаємо у каталозі й у ,,Музейних вістях") слід було б вигукнути тричі Слава!

Дай Боже побільше таких виставок! Вівант Секвентес!

(юко)

БІЛИЙ ДІМ ПОДАВ ДО ВІДОМА, що Президент не ставитиме спротиву законопроєктові в Конгресі, спонзором якого є сенатор Джессі Гелмс, республіканець з Норт Каролайни, згідно з яким Конґрес відбере право у Верховного Суду вирішувати питання добровільної молитви учнів по публічних школах. До цього законопроєкту є застереження Департменту судівництва, що підхід у ньому до справи може бути начебто ,,неконституційний", а цей Департмент, як відомо, є частиною Уряду Р. Реґена. Цим своїм потягненням Президент дасть сатисфакцію правому крилу своєї Республіканської партії, яке особливо добивається повороту молитви до американських шкіл.

ПЕРШОГО ДНЯ, КОЛИ КОНҐРЕС повернувся до праці після довгого кінця тижня, в середу 8-го вересня, поставлено тут знову контроверсійний законопроєкт про аборти і знову цьому законопроєктові дав підтримку Президент, а його опоненти розпочали перерваний святом ,,філібастер". Питання легкого доступу жінкам до абортів і фінансування Урядом цих медичних втручань у вагітність дуже поборюють консерватисти, що підтримували Реґена під час його виборчої кампанії два роки тому і ще підтримують тепер, вимагаючи ,,здійснення" його виборчих приречень. Тому Президент, після 18-місячної мовчанки, висловився тепер за обмеження абортів.

Людмила Мойсеєва

БРЕЖНЄВ У ВІДСТАВКУ?

В останньому часі у Москві ,,білокаменній" кружляють неофіційні чутки про можливу резиґнацію зі свого посту ,,генсека" Леоніда Брежнєва, і цими ,,неофіційними" вістками, яких є аж надто рясно, заінтриґовані чужинецькі журналісти, бо звичайно це не трапляється тут часто, що преса дістає ,,просочування новин" з джерела до репортерів, минаючи всі офіційні перевірки й цензури.

Згідно з ,,Ню Йорк Таймсом" з неділі, 5-го вересня, ці чутки продістаються на світло денне з ,,урядових джерел", які раніше ,,відмовлялися обговорювати тривання Брежнєва на його пості або його здоров'я", але тепер, раптом, ці ж джерела висловлюють припущення, що він зрезиґнує зі свого становища при кінці грудня ц. р., якраз приблизно в час святкування 60-річчя встановлення держави СССР в 1922 році. Це, як відомо, сталося п'ять років пізніше після захоплення влади большевиками в Росії 1917 року. Мало того, ці ж чутки кажуть про те, що проголошення його резиґнації може наступити навіть вже наступного місяця.

Все це незвичайне і ,,з ряду геть виходяче", і тому тяжко совєтознавцям розібратися тим часом, де правда, а де ,,пробний бальон", випущений зацікавленими сторонами, — пише нюйоркський щоденник. Дуже цікаво, що урядові речники замість заперечувати ці чутки, навпаки поширюють їх поміж чужинецькими репортерами. Згідно з цими версіями, відходячи на пенсію, Л. Брежнєв залишить свій пост з найвищими відзначеннями ще за його життя і добровільно, і це буде вперше в історії СССР, що таке станеться з цим совєтським верховодою, бо Сталін мусів аж умерти на своєму посту в 1953 році, Хрущова ,,здетронізували" з соромом у 1964 році, а це буде, мовляв, інакше (щоб потім не викидати костей із мавзолею, не скидати, розбиваючи, статуй-пам'ятників і не викреслювати з підручників і книжок ,,заслуг" перед ,,партією і народом").

Це спонукує західніх експертів від совєтських справ висловити осторогу, що заповіджена емеритура Брежнєва може бути тільки частиною кампанії, що її ведуть деякі члени Політбюро, які стараються про місце Брежнєва: Юрій Андропов, наприклад, який пробує ,,випхати Брежнєва з його посади". В ,,Ню Йорк Таймс" у статтейці подано відомості про Андропова, що це він очолював від 1967 року до цього року Комітет Державної Безпеки; в газеті написано дуже ,,чемно" по-англійськи назву посади, і ціле КҐБ виглядає зовсім невинно — ,,State Security Committee", нема тут поруч зловісних літер КҐБ — KG-B.

Як бачимо на підставі кількох уже описів Андропова у західній пресі (цей же ,,Ню Йорк Таймс" з 13-го червня, чи ,,Нюзвік" з 12-го квітня та інші), що ця західня преса старається бути дуже поблажливою до цього архикаґебіста через те, що він ,,говорить англійською мовою", має ,,урбаністичне обличчя" — це спосіб на Заході окреслювати неслов'янське обличчя Андропова — і ,,слухає часто рак-ен-рол", американську музику. З цього приводу радіє Захід, принаймні певна частина в ньому, не бачучи того, що будь це Ленін, Троцький, Сталін, Кагановіч, Хрущов, Брежнєв чи Андропов, — їхнє слов'янське чи медитеранське обличчя, — вони в першу чергу большевики-комуністи і хочуть ,,поґребти" західніх і ворогів і доброзичливців.

Юрій Андропов, що йому тепер 68 років, зрезиґнував з очолювання КҐБ останнього травня (він вів кривавою рукою цю інституцію, як про це можуть посвідчити розправи з дисидентами, протягом 15-ти років і перейшов цілковито до секретаріяту КПСС — комуністичної партії, бо це звідси має прийти новий верховода для всього СССР, як це було й досі. Андропову нетерпиться допнятися до влади і він мусить дуже добре ,,сокотитися", бо сам Брежнєв начебто бажає на свого наступника Константина Черненка, якому 70 років віку і він ,,українець" (?), — людина із слов'янським обличчям, і тому аж зовсім не ,,урбейн".

Володимир Жила

ВІРШІ ПОВНІ ОПТИМІЗМУ

Марта Тарнавська, ,,Землетрус", Ню Йорк: ,,Об'єднання українських письменників ,,Слово", 1981

Кожен поет вносить у скарбницю рідної літератури щось своє, визначене особливостями його життєвого й творчого шляху. Він розробляє нові теми, нові поетичні ідеї, а найосновніше нові засоби виразу думки.

Добрим прикладом такого розуміння мистецького вкладу є ,,Землетрус" Марти Тарнавської. Заголовок за своїм помислом ориґінальний, вказує на раптовий рух, викликаний внутрішніми силами. Фізичний образ трясення розщеплюється і з матеріяльного стає духовим, якого ,,на скалі Ріхтера не зміриш", а проте

...антисейсмічна і гнучка,
мов ця будова за новим законом, —
людина виживає катаклізм,
і, перебувши непосильну пробу,
не утікає в безпечальну даль,
а ліпить знову черепки ілюзій,
..
щоб у землі, тремтячими руками,
плекати свіжі парості життя.

(Стор. 10)

В уривку увиразнюється широке філософське узагальнення, навіяне звичайним, здавалося б, незначним спостереженням з природи, що несе в собі поряд з творчим неспокоєм безнастанну тривогу за життя. На перший погляд здається, що авторка просто стверджує усім давно відоме, але так воно не є, в поемі формується її світовідчування, з'єднуються різнорідні елементи, що складають зміст збірки.

Цікаво звучить Тарнавської ,,Травелог". У ньому боляче вражає кожна, навіть найменша, згадка про рідні сторони. Поетці як людині властиве глибоке відчуття природи, яку вона розуміє по-своєму й інтерпретує з висот єдности прекрасного і доброго. Тому її ,,Ливанський кедр підносить чашу суплікацій", алупкинський фонтан ,,повертає молодість", а купіль у Чорному морі — купіль ,,у рідній мові". Вона глибоко вірить у незнищимість прекрасного, у ,,чудотворність мистецтва", бо у неї домінує гін до краси не як критерій чи мірило, а вірніше як мета.

У ,,Американському триптиху", що його писала Тарнавська три роки та який за своїм ідейним змістом складається з трьох самостійних частин, кожен рядок сповнений надії на кращу долю, в пошуках якої авторка звертається до рідних ділянок життя. Відмічає контрасти, характерні суспільно-політичній дійсності Америки, але бачене й пережите не бентежить її, а навпаки виробляє в ній нове ставлення до світу й людей. Таким чином, її перебування в країні, де

...потрібна цивільна відвага,
щоб не завжди плисти з течією,
щоб у сірій щоденній праці
заступатись за власну гідність
і за право свобідної думки —
не своє лиш, але й опонента,

(Стор. 27)

важко переоцінити. Поняття свободи, всестороннього розвитку набувають всезагального значення, стають вищими категоріями й послідовно переходять у плян естетичний. І водночас авторка не втрачає образу людини всеосяжного розуму й не віддається на волю почуттів, бо її ціль ,,в жменю уловити вічність".

,,В житті моєму теж був Бабин яр" — це органічний протест проти масового злочину. За образом конвою ,,із педантичних молодців", яких

Шоломи світяться в сонці, мов на свято,
і блиск іде від чищених чобіт,

(Стор. 34)

заховалась страшна потворність, брак людського в людині. Образи до глибини зворушують, мати ,,насилу відтягає" поетесу від вікна, щоб вона в ранньому віці не втратила віри в людину, не зазнала приниження почуття власної гідности. Тим часом, як на екрані з'являється нова картина, задокументована відсутністю батька:

Мені ввижається в стіні розбитий череп.
Немає тільки батька. Він — в стодолі,
в чужім селі, заритий в сіно, скрився
перечекати ніч, що вдень настала.
Та він — не сам. Із ним сусід наш
Ґольдберг,
син лікаря, філософа й музики.

(Стор. 35)

Зображення розкриває єдність долі двох народів, їх ідейні прагнення, позначені виразною печаттю індивідуальности авторки.

Свідомість сили волі віддзеркалена у вірші ,,Діягноза". Тарнавська прямо й недвозначно заявляє:

Наївний, хто числить на ясність неба.
Нещасний той, хто вірить тільки в ніч.
Живе життя ловити в жмені треба,
нести у тьму світила власних свіч.

(Стор. 37)

Мандруючи крізь життя, поетеса окремого значення надає своїм емоційно-естетичним міркуванням, яких вона не узагальнює, а навпаки типізує. Кращим прикладом цього є вірш ,,У лікарні", присвячений Івасеві Керницькому.

В очах ласкава усмішка не згасла.
та хтось сипнув туди піском тривоги
і впала тінь апатії зловіща
на синь зіниць, немов смертельна втома.
Вогні — святоіванські і ню-йоркські —
десь поплили в далеке підсвідоме...
Електрокардіограф на екрані
записує найбільшу драму серця.

(Стор. 38)

Окрему частину збірки складають переклади з американської, німецької, польської та російської поезії. Включено десять жінок-поетес, визначних авторок двадцятого сторіччя. ,,Вибір, — як підкреслює Тарнавська, — не має претенсій показати ,,типові" або найкращі" для заступлених авторів твори. Він віддзеркалює тільки особисті уподобання та смак перекладача". Тут приємно відзначити переклади з Ахматової, Цвєтаєвої і Емілі Дікінсон. Переклади старанні й наскрізь ориґінальні й напевно послужать поштовхом до читання творів в ориґіналі. Говорячи про переклади, не можна не відзначити щирого, ніжного та наскрізь привабливого уривка з Емілі Дікінсон:

Спочатку серце просить насолод,
А потім — звільнення від болю,
Тоді лиш — забуття терпінь,
Щоб полегшити долю.

(Стор. 52)

Слід сказати, що в цілому збірка ,,Землетрус" вдала й багата глибокими авторськими спостереженнями. Тарнавська вдумлива й талановита авторка. Вона глибоко розуміє життєві процеси, що сповнені у неї філософського змісту. Слово її відточене, сильне, наскрізь образне, вміло розбуджує в читачеві творче думання та складає добру атмосферу для кожної теми. Вірші значимі, повні оптимізму, радости й передчуття.

НА СОЮЗІВЦІ ВІДБУЛИСЯ КРАЙОВІ...

(Закінчення зі стор. 1)

Бориса Кучинського („Ч. Січ") реваншував кількакратний чемпіон Константин Бень (КЛК, Вашінгтон) у довгому фінальному маратоні, 6-3, 4-6, 6-2. У півфіналах цієї семичленної групи К. Бень переміг кількакратного переможця д-ра Петра Харука (УТК), 6-4, 6-1, а Б. Кучинський — Віктора Герлинського (КЛК, Ню Йорк), 3-6, 6-4, 6-2. У цій групі змагався найстарший віком український тенісист, д-р Ярослав Рожанковський (КЛК, Ню Йорк).

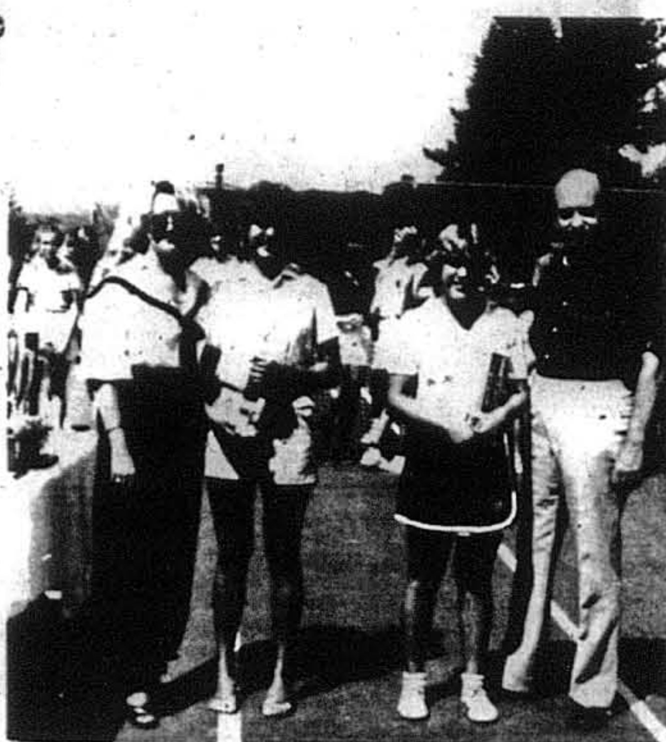
Не зайшли ніякі зміни у групі сеньйорів 45 років і вище, бо д-р Зенон Матківський („Ч. Січ") здобув чаші „Свободи" і пропам'ятну д-ра Володимира Гука третій рік підряд. У фіналі д-р Матківський переміг знов Олександра Олинця („Тризуб"), 6-0, 6-4, виелімінувавши у півфіналі молодшого брата цього останнього Романа, 6-2, 6-2. О. Олинець добився фіналів перемогою над Зеноном Сниликом („Ч. Січ'), 6-2, 6-4.

Д-р Ярослав Сидорак (Союзівка) після п'ятьох років участи в турнірах на Союзівці, — куди він приїжджає із Сан Франсиско, Каліфорнія, з цілою змаговою родиною, — добився своєї першої перемоги в групі молодших сеньйорів (35 і вище). У фіналі цієї найбільш чисельної групи (17 змагунів) д-р Сидорак переміг менулорічного фіналіста Олега Богачевського (КЛК, Ню Йорк), 6-4, 6-4. У півфіналі, д-р Сидорак елімінував після довгого маратону минулорічного чемпіона Юрія Савчака („Тризуб"), 6-7, 7-6, 6-1, а О. Богачевський Р. Гейниша (СУМ—А, Парма), 6-2,7-6.

У найстаршій віком — 18 років і нижче — групі юнаків перемоги добився Адріян Кутко („Тризуб") перемогами над Б. Потічним, 1-6, 6-2, 6-4, і у фіналі над Степаном Борисевичем (УТК), 2-6, 6-0, 6-2.Цей останній добився фіналу перемогою над А. Данченком, 6-2, 6-0. Слід відмітити, що А. Кутко змагався в цьому турнірі з контузією рамена, що він особливо відчував при серві і оверґеді.

Михайло Шиян, мол. (КЛК, Бостон) маючи 11 років минулого року здобув примат групи юнаків 14 років і нижче, а цього року авансував з таким же успіхом до групи 16 років і нижче. У фіналі цей талановитий юнак (ранґований ч. 1 в Новій Англії в групі 12 років і нижче) переміг П. Короля („Черник", Дітройт), вислідом 6-3, 6-1. У півфіналах цієї семичленної групи М. Шиян переміг Ігоря Надбережного (КЛК, Ню Йорк), 6-2,6-2, а П. Король — П.Кушніра, 1-6, 6-3, 6-1.

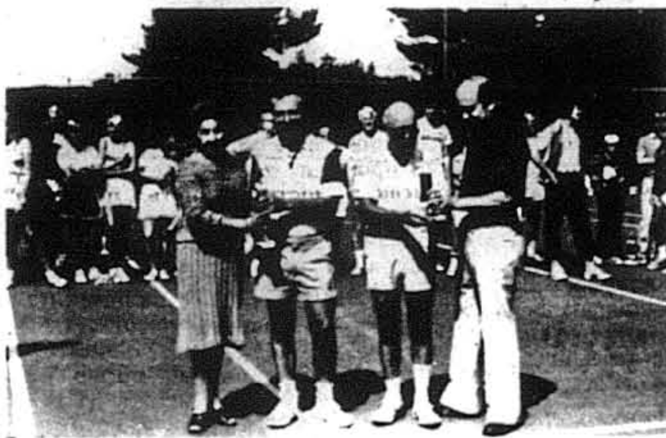
Успіхи свого батька повторили у своїх вікових групах його сини, Андрій і Роман Сидораки. У групі 14-років і нижче Андрій добився перемоги над Орестом Цікалом (Союзівка), 6-0, 6-2, а у фіналі над Евгеном Олинцем („Тризуб"), 6-2, 6-1. Цей останній переміг у півфіналі М. Могучого, 6-3, 6-1. Молодший брат Андрійка, Роман, вийшов переможцем у групі 12 років і нижче, елімінуючи в розгривках кожний з кожним М. Дулина і Данила Матківського („Ч. Січ"). Друге місце завоював цей останній, перемагаючи М. Дулина, 6-0, 6-2. Всіх юнаків стартувало 21.

Таня Савчак (друга справа) — наймолодша чемпіонка в групі жінок. Їй і Оленці Матківській нагороди вручили д-р Іван Флис і Аня Дидик.

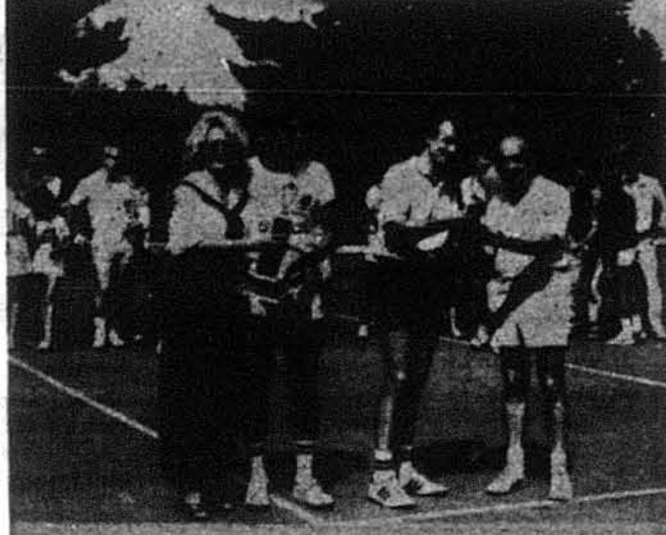
Трикратна чемпіонка Тамара Вишивана-Кеннон (друга зліва) дістає нагороду від д-ра Михайла Снігуровича. Анні Олексієнко вручає нагороду Ярослав Рубель.

Переможець цього року Константин Бень (другий справа) отримує нагороду від д-ра Івана Флиса, а Борис Кучинський від Наталії Андрусів.

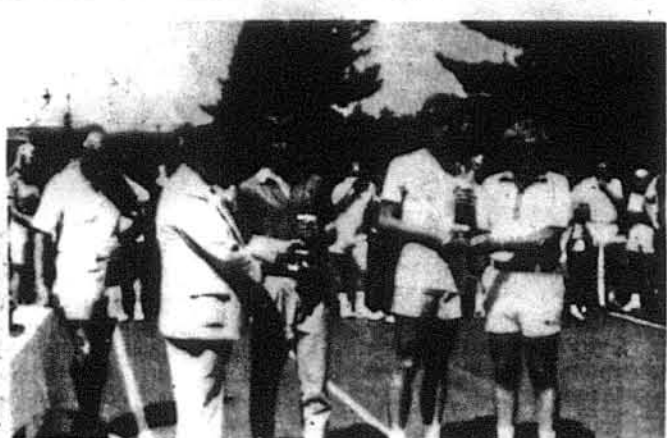
Д-р Зенон Матківський (другий справа) читає напис на чаші д-ра Володимира Гука, яку він отримав від д-ра Зенона Снилика (перший зліва). Ліда Фещенко-Чопівська вручила чаші „Свободи" д-рові Матківському і Олександрові Олинцеві.

Д-р Ярослав Сидорак (другий зліва) і Олег Богачевський заслужили на нагороди від Ані Дидик і інж. Романа Ракочого.

У трьох групах юначок — 16, 14 і 12 років і нижче — переможцями вийшли: Дана Герлинська, (КЛК, Ню Йорк), яка елімінувала у фіналі Ліду Савчак („Тризуб"), 6-2, 6-1; Таня Стасюк (Пласт, Лос Анджелес), яка добилася перемог над Н. Гейниш (СУМ-А, Парма), 6-0, 6-1, і Наталкою Сиротюк (Пласт), 6-0, 6-0. Друге місце припало цій останній; Роксоляна Матківська („Ч. Січ"), яка перемогла Ксеню Кизик (КЛК) 6-3, 6-4, а у фіналі Арету Левицьку (КЛК), 6-1, 6-3. У цих трьох групах змагалося 12 юначок.

У спільній „групі потішення", тобто чоловіків і сеньйорів (35 і 45 і вище) з одною програною, перше місце здобув Корнило Чорній (Союзівка) перемогою над Міляном Обрадовичем (Союзівка) у про-сеті, 8-2.

Інж. Юрій Савчак (перший справа) із задоволенням вручає своєму племінникові Адріянові Кутковi нагороду за перше місце в групі юнаків 18 років і нижче. Степан Борисевич приймає ґратуляції від Володимира Кваса.

„Міс Союзівка" Ліда Фещенко-Чопівська нагородила (і збентежила) Михайла Шияна, мол., поцілунком за перемогу другий рік підряд.

Андрій Сидорак (другий справа) дотримав кроку зі своїм батьком і молодшим братом Романом. Йому і Евгенові Олинцеві нагороди вручили Марія Душник і Ярослав Рубель.

Нагороду Марії Душник за найкращу спортову поставу отримав цього року Юрій Витанович (КЛК, Ню Йорк).

Згідно з встановленою традицією, тенісові ігри перервано в суботу у пополудневих годинах для офіційного відкриття змагань, на долішних кортах оселі. Офіційного відкриття доконав головний предсідник УНСоюзу д-р І. Флис після піднесення прапорів і коротких слів інж. Романа Ракочого, ст., провідника і головного судді тенісового турніру, голови КЛК Ярослава Рубля і голови УСЦАК Романа Куціля. Інж. Ракочий привітав теж тенісистів сеньйорів Наталію Андрусів і д-ра Я. Рожанковського. У відкритті брали теж участь головний касир УНС Уляна Дячук, головний радний Володимир Квас почесні члени Головного Уряду УНС Йосип Лисогір і М. Душник, управитель оселі Юрій Прокопець, Аня Дидик і провідник плавацьких змагань д-р Роман Слиж.

Турніром проводила комісія в складі: інж. Ракочий, ст., інж. Ю. Савчак, З. Снилик, Я. Рубель, Юрій Петрикевич і Орест Кизик. Реєстрацією учасників займалася А. Дидик.

В полудневих годинах в понеділок фіналістам усіх

(Продовження на стор. 4)

„Солідарність"...

(Продовження зі стор. 2)

тацією". А. М. теж підкреслює, що „не тероризм є сьогодні потрібний Польщі, але широкий підземний рух для реконструкці цивільного суспільства; рух, який обіймав би міста і села, заклади праці і наукові інституції, вищі навчальні і середні школи". Вказуючи на труднощі підпілля у сучасних умовинах, він пише, що „підпілля ніколи не функціонувало ефективно в комуністичному устрої". Мовляв, комуністи досягли мистецтва у розбиванні суспільного опору у його конспіративних формах і „досить порівняти функціонування підпілля в роках 1939-41 на терені Генеральної Губернії у львівській окрузі: конспірація діяла під боком ґестапо, гинула у засязі НКВД..." (Лист з Бєлоленки в „Інформаційному бюлетені" „Інформаційного бюра 'Солідарности' в Швеції" ч. 16-17, z 12-го липня ц. р.).

На марґінесі згадаємо, що українське підпілля (ОУН) діяло і у засязі НКВД, тоді і пізніше. Але це окрема справа.

Якщо б ми хотіли за минулою „клясичною" термінологією назвати концепцію Куреня революційною, а Буяка і Кулєрского — еволюційною, то, на жаль, такі визначення ще не зовсім віддали б всю тонкість, складність і переплетення різновидних елементів у всіх трьох авторів. Попри всю перевагу революційних насильних складників і устремлінь у Куроня у нього не бракує теж — зокрема у найсвіжіших писаннях — й еволюційних елементів. Подібно, як у Буяка, при перевазі еволюційних, є місце на революційні. Причина не лише в тому, що дотеперішня соціологічна термінологія не в стані точно віддати складного змісту різних явищ визвольної боротьби другої половини XX століття при допомозі старих дефініцій революції і еволюції.

Справа тут теж у тому, що ці дискусії випливають з органічного, практичного пов'язання з дійсністю, а та дійсність є такою, що в ній маємо до діла не тільки з переплетеннями, перекосами і взаємнодоповнюваннями клясичних революційних і еволюційних елементів, але й з частою їх тотожністю у різних, поодиноких ситуаціях. У таких випадках ці самі засоби і заходи, залежно від оцінки їх ворогом і його реакції на них, можуть бути водночас і революційними і еволюційними. Тим більше, що вирішальним у сучасній термінології є, перш усього, вислід і характер змін, до яких вони приводять. І було б погано, якщо б теперішні дискусії відірвались від органічности і реальности живої дійсности та перейшли на рейки чисто теоретично-схолястичних, схематично-доктринерських і семантично-термінологічних пересправ про те, що є революційним, а що є еволюційним.

Визвольна боротьба в умовах російського тоталітаризму зводить революційні і еволюційні методи і заходи до одного спільного стратегічного знаменника. Вона вимагає власне того, щоб за всяких умов добитися якнайширшої мобілізації усіх сил суспільства на фронті боротьби, без того, щоб втрачати час і труд на схолястичні пересправи про „дефініції" і переносити їхнє доктринерське протиставлення у практику щоденного змагу з ворогом. Як виглядає дотепер, полякам це не грозить.

В ТРЕТЮ БОЛЮЧУ РІЧНИЦЮ СМЕРТИ
нашого Найдорожчого
МУЖА І БАТЬКА

бл. п.

СТЕФАНА ШЕПАРОВИЧА

буде відправлена

СЛУЖБА БОЖА

в неділю, 19-го вересня 1982 р., о год. 9-ій ранку в церкві св. Юра у Ню Йорку, Н. Й.

Родину, Приятелів і Знайомих просимо згадати Покійного в цей день у своїх молитвах.

МАРІЯ — дружина
ЮРІЙ — син з дружиною

Ділимося сумною вісткою з Родиною, Приятелями й Односельчанами, що в четвер, 26-го серпня 1982 р. відійшов у Вічність по довгій і тяжкій недузі, на 68-му році життя

бл. п.

ІВАН ЯРЕМКО

Покійний народився в селі Викоти, пов. Самбір, Львівська обл., Зах. Україна.

ВІЧНА ЙОМУ ПАМ'ЯТЬ!

ПОХОРОН відбувся 30-го серпня 1982 р. з собору св. Володимира й Ольги на цвинтар св. о. Миколая в Чикаґо, Ілл.

Горем прибиті:
дружина — ІРИНА
син — МИХАЙЛО з дружиною і дітьми
дочка — ОКСАНА з мужем і дітьми
дочка — ОЛЯ з мужем і дітьми
і один правнук в Україні

Замість квітів на свіжу могилу нашого Дорогого Приятеля

бл. п. проф. Богдана Стефановича

складаємо 50.00 долярів на ПАТРІЯРШИЙ ФОНД.

Зеновій й Ольга МАШТАЛІР
Роман і Галина ПОРИТКО

Ділимося сумною вісткою з Рідними, Приятелями та Знайомими, що з Волі Всевишнього відійшла у Вічність 30-го серпня 1982 року у Львові і там же похоронена, проживши 91 років

наша Найдорожча
МАМА, БАБЦЯ та ТЕТА

бл. п.

ЕЛЕОНОРА КОСТЕЛЬНИК

уроджена в Перемишлі, донька покійного професора і директора української гімназії СЕВЕРИНА ЗАРИЦЬКОГО.

В глибокому смутку:
син — ІРЕНЕЙ з родиною
син — ЗЕНОН з родиною
донька — ХРИСТЯ ПОЛЯК з родиною
сестрінка — ЛІДІЯ ВОЛОСІЯНСЬКА з родиною
сестрінок — ЛЕОНІД ЯВОРСЬКИЙ з родиною
сестрінок — МИРОСЛАВ ЯВОРСЬКИЙ з родиною

В глибокому смутку повідомляємо Родину, Приятелів і Знайомих, що з Волі Божої, після важкої недуги, відійшов у Вічність, в середу, 8-го вересня 1982 року

наш Найдорожчий
ЧОЛОВІК, ТАТО І ДІДУСЬ

бл. п.

ОЛЕКСАНДЕР ПОНОМАРЕНКО

механік-друкар, проживши 83 роки, народжений в м. Вінниця, Поділля, Україна.

ПАНАХИДА — в п'ятницю, 10-го вересня 1982 р., о год. 8 веч. в похоронному заведенні Литвин і Литвин 1600 Stuyvesant Avenue, Union, N.J.

ПОХОРОН — в суботу, 11-го вересня 1982 р., о год. 10-ій ранку до української православної церкви св. Вознесіння в Мейпелвуді, Н. Дж., а опісля на цвинтар Hollywood Cemetery, Union, N.J.

Горем прибиті:
дружина — КАТЕРИНА
син — ВОЛОДИМИР
внуки — ІГОР І КСЕНЯ

Замість квітів на могилу, просимо складати пожертви на українську православну церкву св. Вознесіння у Мейпелвуді, Н. Дж.

На Союзівці...

(Продовження зі стор. 3)

14-ох груп вручили УНСоюзом уфундовані нагороди: д-р І. Флис, М. Душник, В. Квас, інж. Ракочий, „Міс Союзівка" Ліда Фещенко-Чопівська, Н. Андрусів, Ю. Прокопець, д-р М. Снігурович, А. Дидик, О. Кизик, інж. Ю. Савчак і З. Снилик.

Після коротких слів інж. Р. Ракочого, Я. Рубля і д-ра І. Флиса і спущення прапорів, головний предсідник офіційно закрив змагання, гратулюючи всім переможцям, дякуючи всім змагунам за участь та заохочуючи приїхати знов на Союзівку в наступному році.

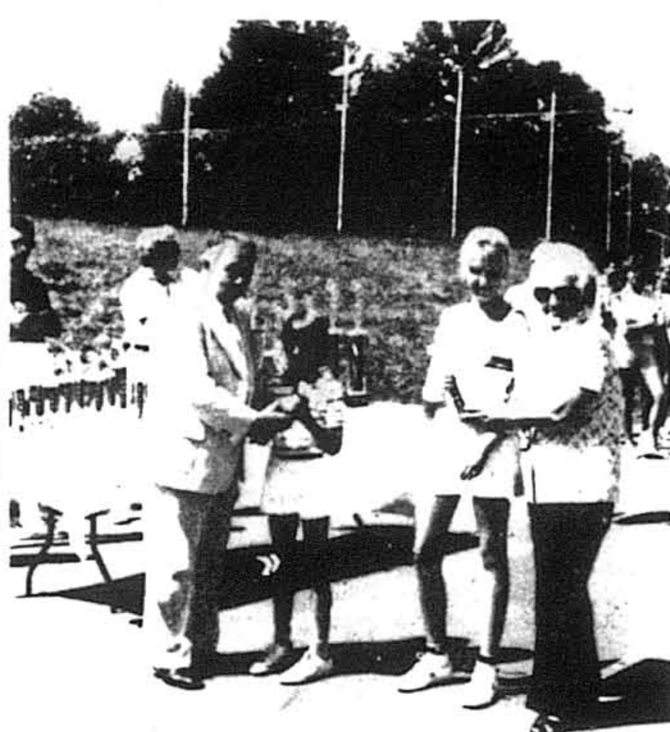
Роман Сидоряк (другий справа) і Данило Матківський отримують трофеї від красунь, „Міс Союзівки", Ліди Фещенко-Чопівської (справа) і Ані Дидик.

Дана Герлинська (друга зліва) здобула свій перший чемпіонат на Союзівці і отримала нагороду від нового управителя оселі Юрія Прокопця. Ліді Савчак нагороду вручає інж. Роман Ракочий.

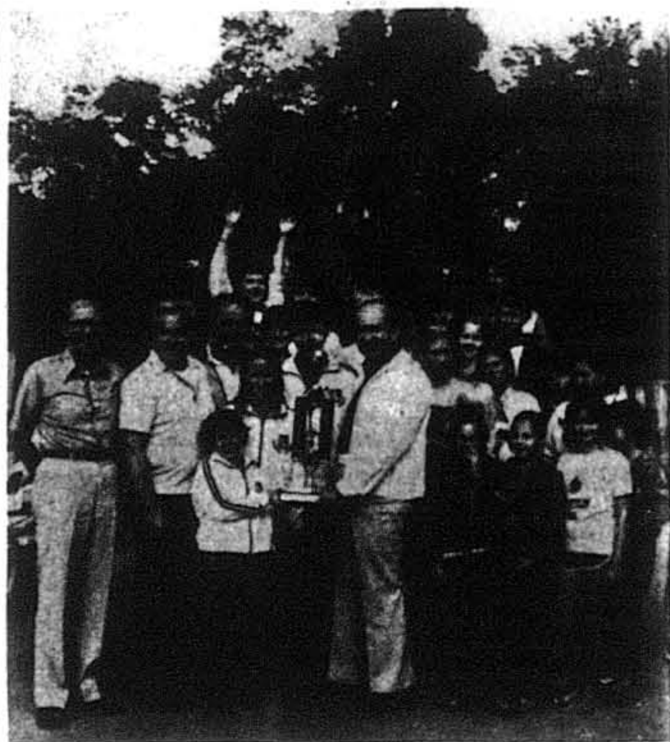
Таня Стасюк (справа) повезла нагороду за перше місце до Лос Анджелесу. Вручила їй нагороду Наталія Андрусів.

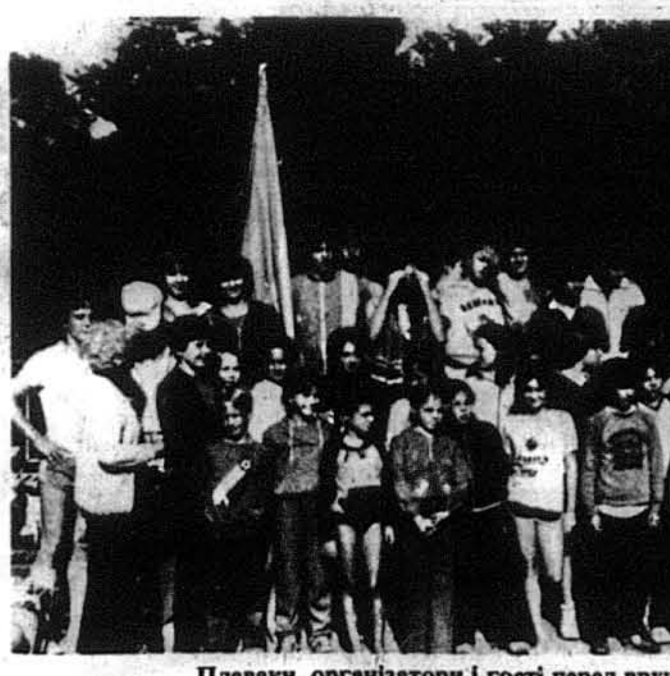
Роксоляна Матківська (друга зліва) і Арета Левицька дістають нагороди від Володимира Кваса і Марії Душник.

Д-р Михайло Снігурович (перший зліва) гратулює Корнилові Чорнієві. Мілян Обрадович дістав нагороду від Ореста Кизика (перший справа).

Д-р Іван Флис вручає мандрівну чашу дружині Пласт-ЗСА за перше місце в точкуванні плавацьких змагань. Зліва — д-р Роман Слиж і Роман Куціль.

Плаваки, організатори і гості перед врученням нагород.

Марія Душник вручила нею уфундований трофей за спортову поставу Юрієві Витановичеві.

ПЛАВАЦЬКІ ЗМАГАННЯ

26-ті плавацькі змагання за першості УСЦАК і за нагороди УНСоюзу відбулися на басейні Союзівки в суботу, 4-го вересня 1982 року. Господар змагань — КЛК Ню Иорк. Змагання переводила ланка УСЦАК, що її очолює д-р Роман Слиж.

Провід змагань: Провідник — Роман Слиж; головні судді — Юрій Граб, Марко Криштальський; секретар — Олесь Напора; члени проводу змагань: Ірина Слиж, Христя Кушнір, Богдан Янів, Іванна Яців, Ігор Сохан, Омелян Твардовський — містоголова „Ч. Січі", Ярослав Рубель — голова КЛК.

Чашу за перше місце в загальному точкуванні, яку здобув Пласт ЗСА, вручив — д-р Іван Флис, головний предсідник УНС. Індивідуальні нагороди вручили: Уляна Дячук, головний касир УНС, Евген Іванців, головний радний УНС, Марія Душник, почесний член Головного Уряду УНС; Роман Куціль, голова УСЦАК та члени проводу змагань.

Переможцями в окремих конкуренціях були: хлопці (8-10 років) 25 метрів довільний стиль: Марко Романелі („Чорноморська Січ"); Степан Гура („Ч.Січ"), Олесь Якубович (Пласт Олбані). 25 м. грудний стиль: С.Гура („Ч.Січ"), О.Якубович (Пласт, Олбані). Дівчата (8-10 років, 25 м. довільний): Таля Будзан (Пласт Рочестер, Н.И.), Ліса Шмотолоха (Пласт, Ню Иорк), Ліля Городиська (Пласт, Дітройт). 50 м. довільний: Христини Гура („Ч.Січ"), новий рекорд 30.6, Ліса Шмотолоха (Пласт Н.И.). 25 м. грудний: Пола Бузан (Пласт Рочестер), 22.4 новий рекорд, Таля Ратич (Пласт Ню Бранзвик), Андрія Кушнір (Пласт Джерзі Ситі, Н.Дж.). 25 м. горілиць: Христя Гура („Ч.Січ"), новий рекорд 21.9, Ліса Шмотолоха (Пласт Н.И.), Андрія Кушнір (Пласт Джерзі Ситі). 25 м. метелик: Х.Гура („Ч.Січ"), Т.Будзан (Пласт Рочестер), А.Кушнір (Пласт Джерзі Ситі). 4 х 25 м. гінці довільний стиль: (збірна) Пласт 1:3 3.2 новий рекорд, Т.Будзан, Т.Ратич, Л.Городиська, Л.Шмотолоха. Хлопці (11-12 років) 25 м. довільний стиль: Маркіян Стецура (Пласт Торонто) 15.6, новий рекорд, Роман Якубович (Пласт Олбані), Орест Лебедович (Пласт Кергонксон). 50 м. довільний стиль: Маркіян Стецура (Пласт Торонто) 34.4, новий рекорд. 25 м. горілиць: Андрій Журавель („Ч.Січ"), Орест Лебедович (Пласт Кергонксон), Роман Якубович (Пласт Олбані). 25 м. грудний стиль: О.Лебедович (Пласт Кергонксон), Юрко Граб (КЛК Н. Й.), А.Журавель („Ч.Січ"). 25 м. метелик: Маркіян Стецура (Пласт Торонто). 4 х 25 гінці, довільний стиль, Пласт (збірна): О.Лебедович, М.Стецура, Р.Якубович, О.Якубович.

Дівчата (11-12 років) 25 м. довільний: Катерина Гронь (Пласт Гартфорд), Христя Ратич і Христя Бакало (Пласт Ню Бранзвік). 50 м. довільний: К. Гронь (Пласт Гартфорд), Х.Ратич (Пласт Ню Бранзвик). 25 м. горілиць: Марійка Кушнір (Пласт Джерзі Ситі), 21.4 новий рекорд, Наталка Дармограй (Пласт Пассейк). 25 м. грудний: К.Гронь (Пласт Гартфорд), М. Кушнір (Пласт Джерзі Ситі), Х. Ратич (Пласт Ню Бранзвик). 25 м. стиль метелик: Марійка Кушнір (Пласт Джерзі Ситі) 4 х 25 м. гінці довільний стиль: Пласт (збірна) Х.Ратич, М.Кушнір, Х.Бакало, А.Кушнір.

Хлопці 13 -14 років (50 м. довільний): Івась Шмотолоха (Пласт Н.Й.), Роман Ратич (Пласт Ню Бранзвик), Омелян Марків (Пласт Ню Гейвен). 100 м. довільний стиль: Григорій Кушнір (Пласт Джерзі Ситі) 1:08.7 — новий рекорд. 50 м. грудний стиль: Івасик Білон (КЛК Н.Й.), Р.Ратич (Пласт Ню Бранзвик). 50 м. горілиць: Г.Кушнір (Пласт Джерзі Ситі), 41.3 — новий рекорд, І. Шмотолоха (Пласт Н. Й.), Юрко Зінич (Пласт Ню Гейвен). 50 м. метелик: Г.Кушнір (Пласт Джерзі Ситі), І. Білон (КЛК Н.Й.). 100 м. змінний стиль: І.Білон (КЛК Н.Й.), І.Шмотолоха (Пласт Н.Й.). 4 х 50 м. гінці — довільний стиль: Пласт (збірна) — Р.Ратич, Микола Могучий, І.Шмотолоха, Г.Кушнір.

Дівчата (13 - 14 років) 50 м. довільний: Тамара Могуча (Пласт Пассейк). 100 м. довільний стиль: Т. Могуча (Пласт Пассейк). 50 м. горілиць: Рома Кушнір (Пласт Н.Й.). 50 м. метелик: Рома Кушнір (Пласт Н.Й.). 100 м. змінний стиль: Рома Кушнір (Пласт Н.Й.) 1:18.44 новий рекорд.

Хлопці (15 років і вище). 50 м. довільний стиль: Маркіян Ковалюк (Пласт Монтреаль) 27.8 — новий рекорд, Олег Слупчинський (КЛК Н.Й.), Ігор Пономаренко („Ч.Січ"). 100 м. довільний: І.Пономаренко („Ч. Січ"), Ігор Надбережний („Ч. Січ"). 50 м. грудний стиль: Маркіян Ковалюк (Пласт Монтреаль) 33.1 — новий рекорд. І.Пономаренко („Ч. Січ"), Марко Якубович (Пласт Олбані). 50 м. метелик: Олег Слупчинський (КЛК Н.Й.). 100 м. змінний стиль: М. Ковалюк (Пласт Монтреаль), М. Якубович (Пласт Олбані). 4 х 50 м. гінці змінний: „Чорноморська Січ" — І.Пономаренко, І.Надбережний, М.Надбережний, С.Гура.

Дівчата (15 років і вище), 50 м. довільний стиль: Ксеня Пономаренко („Ч.Січ"), Рената Гронь (Пласт Гартфорд), Каріна Романелі („Ч.Січ"). 50 м. горілиць: Рената Гронь (Пласт Гартфорд), Надя Ратич (Пласт Ню Бранзвик). 50 м. грудний стиль: Р.Гронь (Пласт Гартфорд), К.Пономаренко („Ч.Січ"). 4 х 50 м. гінці — змінний стиль: Пласт (збірна) — Р.Гронь, Р.Кушнір, К.Зінич, К.Гронь.

Загальне клюбове точкування: Пласт — збірна ЗСА 206 точок, „Чорноморська Січ" Нюарк, Н.Дж. 63 точки, Пласт — збірна Канада 30 точок, КЛК Н.Й. 22 точки.

ПРОГРАМИ НА СОЮЗІВЦІ

До звідомлення про закінчення літнього сезону на Союзівці („Свобода" з п'ятниці, 10-го вересня) слід додати, що під час мистецької програми в неділю, 5-го вересня, конферансьє Аня Дидик рецитувала уривки з поеми Т. Шевченка „Сон", а із сольоспівом виступала Галя Левунь, а не Ліда Гаврилюк.

Під час програми були також представлені почесний член УНСоюзу Йосип Лисогір з дружиною і почесний член Головного Уряду Марія Душник з чоловіком.

ПАПА ІВАН ПАВЛО II, ВЗЯВШИ ДО УВАГИ міркування еспанського єпископату, відкликав свою заплановану візиту до Еспанії, яка мала відбутися в тижні між 14 і 22-им жовтня, а на 28-го жовтня назначені у тій країні важливі парляментарні вибори. Еспанські церковні чинники побоювалися закидів, зокрема комуністичної й інших скрайньо-лівих партій, що Римо-Католицька Церква намагається впливати на висліди виборів. Візита Папи розпічнеться тепер 31-го жовтня і включатиме 16 місцевостей, у яких Святіший Отець відправлятиме Богослуження і проповідуватиме до вірних.

В справі Альманаха

З уваги на поважні кошти видання Альманаха та на велике підвищення поштових оплат, як теж, щоб заощадити зайвого труду та видатку тим, які досі Альманах повертали, інформуємо, що Альманах УНС на 1983 рік буде друкований в обмеженій кількості. Цей Альманах будемо висилати передплатникам, які вже зголосили нам бажання його отримати, та всім, що у найшвидшому часі його замовлять, висилаючи до Адміністрації „Свободи" свою точну адресу.

Ціна Альманаха залишається в сумі — 8 долярів.